

[Horn.]

var ordfører for venstre på dette tidspunkt, har ikke taget noget forbehold overfor fremtiden i dette spørgsmål. Hans tale står at læse på sp. 4167 i folketingets forhandlinger for 1947—48. Det samme gælder den konservative ordfører hr. Victor Larsen. Endelig forekommer der heller ikke i den replik, som landbrugsminister Bording kom med til de herrer, noget som helst om, at han havde givet tilsagn om at ville afstå fra at genoptage spørgsmålet om forkøbsretten. Jeg tænkte så, at det måske kunne være forhandlingerne om de små jordlove, som fremkaldte en erindring om en borgfred gennem flere år, men også forhandlingerne og betænkningen om de små jordlove har jeg undersøgt, og det har i alt fald ikke været mig muligt at finde noget, hvori det antydes, at socialdemokraterne skulle have givet løfte om, at vi for et længere åremål skulle afstå fra at ændre formerne for forkøbsretten.

((Kort bemærkning).)

Jørgen Gram: Det af det ærede medlem hr. Horn fremførte ændrer ikke noget ved den kendsgerning, at i hvert fald alle i venstre og det konservative folkeparti vil mene, at det var en forudsætning, at når man gik med til at gennemføre jordlovene, så skulle de være gældende, som det blev sagt, for en menneskealder eller mere. Nu er det kedeligt, at en af dem, der er tungen på vægtskålen, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) ikke er tilstede, for ellers kunne vi have spurgt, om ikke også han var af den mening, at forholdet var, som jeg her fremstiller det. Jeg tror, han ville have været på min side.

(Kort bemærkning).

Tesdorpf: Med hensyn til, hvad der blev sagt, og hvad der blev lovet, så ved jeg i hvert fald, uden at have ret mange eksempler ved hånden, at forhenværende landbrugsminister Bording flere gange, da spørgs-

målet om statshusmandslovens § 8 blev behandlet, har berørt, at forkøbsretten ikke skulle finde anvendelse ved arv — medens man nu netop gennem dette regeringsforslag foreslår, at forkøbsretten skal finde anvendelse ved arv. Jeg kunne citere steder, hvor forhenværende landbrugsminister Bording udtaler, at samtlige arveoverdragelser er undtaget. Det synes jeg er et eksempel på, at man ikke ønskede at gå længere.

(Kort bemærkning).

Horn: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Jørgen Gram, at efter den praksis, vi har herinde, er jeg temmelig sikker på, at hvis der havde været noget som helst om, at vi dengang havde afgivet et sådant tilsagn, skulle de to modparter nok have sikret sig, at det blev bemærket i betænkningen.

Landbrugsministeren (Smørum): Jeg skal afstå fra på dette tidspunkt af dagen at gå ind i nogen lang diskussion, men der er rettet nogle direkte spørgsmål til mig, og dem må jeg i alt fald svare på.

Det ærede medlem hr. Tesdorpf spurgte mig, hvordan statens forkøbsret til de såkaldte frie jorder skulle forstås. Den skal forstås sådan, som det er udtrykt i § 3, at det, det drejer sig om, er de frie landbrugsarealer, som ikke er vurderet sammen med en landbrugsnoteret ejendom, altså landbrugsarealer og udyrkede arealer; det kan være agerjord, det kan være hede og mose. Der er, som det ærede medlem formodede, ikke tale om, at det kan dreje sig om skovarealer.

Det ærede medlem hr. Fuglsang kritiserede, at landbrugsministeriet ikke havde gjort forkøbsretten gældende overfor en større ejendom ved Vejle, Østedgaard, såvidt jeg husker. Jeg har ikke denne sag helt præsent, men jeg kan huske, at det drejede sig om en temmelig stor gård, hvortil der var gode bygninger, og hvor der var tale om, at staten skulle investere en 400 000—